

# Худро ба кофрон монанд кардан

[ Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيۃ ]

Солеҳ ол-Толиб

2013 - 1434

IslamHouse.com

# التشبه بالكفار

«باللغة الطاجيكية»

صالح آل طالب

2013 - 1434

IslamHouse.com

## Худро ба кофирон монанд кардан

Эй мардум!

Шумо аз Худованди муттаол битарсед ва шукри неъматҳои ӯро намоед, ки шуморо ба сӯи Ислом ҳидоят намудааст ва шуморо аз ҷумлаи умматони Муҳаммад (с) қарор додааст.

Шумо агар побанди ин дин ва пайрави Паёмбар (с) бошед, пас аз беҳтарин уммат ҳастед, ки дар олам омадааст, ки тамоми мардум мӯхтоҷи шумоянд, то барояшон илму ҳидоят биёмӯзонеда, вале шумо мӯхтоҷи онҳо нестед.

Зеро дини шумо саршор аз ақидаи дуруст, шариати одил, ахлоқи нақў ва намунаи беҳтар аст, ки дар зимни он ҳидояти тамоми башарият ба роҳи рост вучуд дошта, пайрави аз ин дин боиси комёбии дунё ва охират аст.

Ислом дини ҷаҳони буда, ба ҳар даври замон мутобиқ шуда метавонад ва ба ҳар шахс ва ҳар уммату миллат метавонад созгор бошад.

Худованд мефармояд:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾

سُورَةُ الْإِسْرَاءِ ٩

"Ҳамоно, ин Қуръон ҳидоят мекунад ба сӯи оне, ки дурусттар аст"

Сураи Исро, 9

Боз Худованд мефармояд:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ ١

"Бобаракат аст зоте, ки Қуръонро бар бандааш нозил намуд, то ки барои оламиён бимдиханда бошад"

Сураи Фурқон, 1

Худованд бар Паёмбараш (с) хитоб намуда мефармояд:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ ١٠٧

"Ва мо туро нафиристодаем, магар барои раҳмати оламиён"

Сураи Анбиё, 107

Вақте мусалмонони аввал ба ин дин даст заданд, сарварони олам гардиданд ва кишварҳои шарқу ғарбро фатҳ намуданд ва онро аз амалу ҳикмату адолат пур карданд ва худашон пешвоёни ҳидоят гаштанд, ки мардум аз эшон пайрави менамуданд. Онҳо чунон қудратманд гаштанд, ки тамоми душманон аз онҳо дар ҳарос буданд, вале онҳо аз касе наметарсиданд. Онҳо аз ҳама чиз ба ғайр аз Худованд ғани буданд ва барои башарият хайру эҳсонҳо менамуданд.

Ин ҳамаро танҳо барои он мекарданд, ки ин динро Худованди ҳакиму алим фиристодааст, ки фоидаю зарари мардумро танҳо ӯ медонад.

Худованд мефармояд:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

سُورَةُ الْمُلِكِ ١٤

"Оё намедонад он кас, ки офаридааст ва ӯ латиф ва бохабарааст?"

Сураи Мулк, 14

Аз сабаби он ки ин дин пур аз таълимоти воло ва қавонини одилона аст, Худованд моро амр менамояд, то ба он чанг занем ва тибқи аҳкоми он амал намоем ва аз Паёмбар (с) пайрави кунем.

Худованд моро манъ мекунад, аз он ки ҳидоятро дар ғайри ин дин ҷустуҷӯ намоем ва қавонинеро ба вучуд орем, ки он муҳолифи аҳкоми шариати Ислом бошад ва дар дин ва одатҳо аз кофирон пайрави намоем. Зеро ин кор маънои онро дорад, ки мо пайрави кофирон мебошем ва аз кофирону мунофиқон тақлид кардан аст.

Худовандмефармояд:

﴿اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٣

"Аз он чӣ аз ҷониби Парвардигоратон бароятон нозил шудааст, пайравӣ кунед ва ғайри ӯ аз худоёни дигар пайравӣ макунед! Шумо чӣ андак панд мепазиред!"

Сураи Аъроф, 3

Худованд боз мефармояд:

﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾

سُورَةُ هُودٍ ١١٣

"Шумо майл нақўнед ба тарафи касоне, ки зулм кардаанд, ки оташи дўзах бар шумо хоҳад расид ва шумо дар он ҳол ғайри Худованд дўстдор ва ёваре нахоҳед дошт"

Сураи Худ, 113

Ҷои дигар Худованд мефармояд:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ ١٩

"Ва шумо монанди касоне набошед, ки Худоро фаромўш карданд, пас Худо худашонро аз ёди худашон баровард. Онҳоянд фосиқон"

Сураи Ҳашр, 19

Мусалмон бояд ба дини худ ифтихор намояд ва дар ҳамаҷо сарбаланд бошад ва дар роҳи Худо парвои маломати мардум надошта бошад.

Худованд мефармояд:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ١٣٩

"Шумо суст нашлавед ва ғамгин нагардед ва шумоед болотар, агар мўъмин бошед"

Сураи Оли Имрон, 139

Боз Худованд мефармояд:

﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (8)

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ ٨

"Ва иззат барои Худованд ва барои Паёмбар ва барои мўъминон аст, вале мунофиқон намедонанд"

Сураи Мунофиқун, 8

Мусалмон набояд ба тарафи кофирону мунофиқон бо нигоҳи бузургдошту азамат бингарад, зеро Худованд бузурги ва азаматро ба сабаби куфр аз онҳо бардоштааст.

Худованд мефармояд:

﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ (18)

سُورَةُ الْحَجِّ ١٨

"Ва ҳар киро, ки Худованд хор сохт, касе наметавонад иззат бахшад"

Сураи Ҳаҷ, 18

Мусалмон набояд ба дасти кофирон бингарад ва фирефтаи молу матои онҳо гардад, вале бояд он ҳама неъматҳои онҳоро имтиҳони илоҳи ва фитнаи дунё ҳисобад, ҳамчуноне, ки Худованд мефармояд:

﴿قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ (3)

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ ٣٠

"Бигў: Шумо лаззатбаред, пас ҳамоно, ки бозгашти шумо ба сўи дўзах аст"

Сураи Иброҳим, 30

Худованд боз мефармояд:

﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾

سُورَةُ طه ١٣١

"Ҳаргиз чашм ба неъматҳои моддӣ, ки ба гурӯҳҳои аз онҳо додаем, надошта бош, инҳо зинати зиндагии дунё ва василаи асти барои озмудани онҳо. Ва рӯзи Парвардигорат беҳтар ва пойдортар аст"

Сураи Тоҳо, 131

Балки мусалмон бояд чунин пиндорад, ки он чи дар дасти кофирон ҳаст, барои онҳо азоб аст дар дунё, ки барои ба даст овардани он талошҳо мекунад ва барои нигоҳдории он ғам меҳӯранд ва оқибат он ҳамаро тарк карда, ба сӯи Парвардигор мераванд ва ҳасрат меҳӯранд, ки бо он ҳама молу матоъ натавонистанд бихиштро дарёбанд.

Худованд мефармояд:

﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَدُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ ٨٥

"Ва туро молу фарзандони онҳо дар таъачуб наяндозад.

Ҳамоно, ки Худованд мехоҳад бо он неъматҳо онҳоро дар дунё азоб диҳад ва ҷони онҳоро бигирад, дар ҳоле, ки эшон кофиронанд"

Сураи Тавба, 85

Мӯъмин ҳамеша бо имони худ хушбахт аст. Агар барояш чизе аз молу матоъи дунё муяссар шавад, хурсанд мешавад, зеро ин хайр аст ва ӯ бо он неъмат мекушад, то ҳар чи бештар ба тоати Худованд машғул шавад.

Агар барои ӯ чизе аз молу матоъи дунё муяссар нагашт, парвое надорад, зеро ӯ медонад, он чи дар назди Худованд аст, беҳтар ва бузургтар аст. Мӯъмин ҳам дар дунё хушбахт аст ва ҳам дар охират. Дар дунё барои он хушбахт аст, ки аз он неъматҳо барои дарёфти корҳои нақў истифода менамояд.

Дар охират барои он хушбахт аст, ки дохили ҷаннати ҷовидонӣ гашта, дар он хушҳол мемонад. Кофирон бошанд, на дар дунё хушбахтанд ва на дар охират, чунончи Худованд мефармояд:

﴿حَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ ۱۱

سُورَةُ الْحَجِّ ۱۱

"Онҳо дунё ва охиратро аз даст доданд. Ин аст зиёни ошкор"

Сураи Ҳаҷ, 11

Кофир дар дунё бадбахт аст, зеро аз он истифодае накард, то ба Худо наздиктар шавад, балки бештар аз Худованд дур гашт. Вай дар охират барои он бадбахт

аст, ки масираш ба сӯи оташест, ки дар он ҷовидон мемонад.

Акнун чигуна меарзад, ки мусалмоне, ки Худованд ўро бо ин динаш иззат бахшидааст ва манзилати ўро аз дигарон болотар намудааст, кофиронро тақлид намуда, ба онҳо пайрави намояд?

Чи гуна боло ба поён пайрав мешавад?

Чи гуна болорав аз поёнрав пайрави мекунад?

Пайрави кардан маънои онро дорад, ки пайрав худро камтар аз он касе меҳисобад, ки пайравиаш мекунад. Аз ҳамин ҷиҳат, Паёмбар (с) моро хушдор медиҳад, то пайрави кофирон набошем, на дар ибодат ва на дар одат.

Имом Аҳмад ва Абудовуд ва дигарон аз ҳадиси Абдуллоҳ ибни Умар ривоят мекунанд, ки Паёмбар (с) мефармояд:

"Ҳар ки ба қавме тақлид намояд, ў аз ҳамон қавм ба шумор меравад"

Ривояти Аҳмад ва Абудовуд

Дар ҷомеаи Тирмизӣ аз Абдуллоҳ ибни Умар омадааст, ки Паёмбар (с) мефармоянд:

"Аз мо нест он касе, ки тақлид ба ғайри мо кунад. Шумо тақлид ба яҳуд ва насронӣҳо накунад".

Тақлиди кофирон ба фасоди бузург ва оқибати бад бурда мерасонад. Тақлиди куффор маънои онро дорад, ки онҳо бузурганд. Зеро пайрави кардан

маънои онро дорад, ки ман худро кўчак ва ўро бузург меҳисобам.

Ин шуъур, агар дар мусалмонон пайдо шавад ва онҳо худро ночиз бишморанд ва кофиронро бузург далолат бар заъфи имони мусалмон мекунад, ки ин кор боиси он мегардад, ки чунин мусалмон бо мурури замон худро дар доми онҳо мегардонад.

Аз тарафи дигар, пайрави кардани кофирон боиси он мегардад, ки дигар мусалмонон дар ҳама кор кофиронро барои худ улгу қарор медиҳанд ва ин ба дараҷаи пасти мерасонад. Мусалмон олитар аст, аз кофирон ва агар бовучуди ин ҳама баландияш пайравии пастиро намояд, ин далели куфрони неъматӣ илоҳӣ мегардад ва ин амалаш таҳқирест нисбати ислом ва мусалмонон.

Тақлид намудани мусалмон ба кофирон боиси он мегардад, ки муҳаббати кофирон дар дилаш ҷой мегирад ва ўро дўсти худ қарор медиҳад дар ҳоле, ки Худованд мефармояд:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾<sup>(51)</sup>

سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥١

"Эй касоне, ки имон овардаед, яҳуд ва насороро ба дўстӣ нагиред.

Онон худ дӯстони якдигаранд. Ҳар кас аз шумо, ки эшонро дӯст гирад, дар зумраи онҳост. Ва Худо ситамгоронро ҳидоят намекунад!"

Сураи Моида, 51

Тақлиди кофирон фарқияти мусалмонро аз кофир дур мекунад.

Худованд байни мӯмину кофир ҷисман фарқ ниҳодааст, ҳам дар дунё ва ҳам дар охират, агарчи онҳо дар дунё бо ҳам хеши наздик бошанд ҳам.

Худованд мӯминонро амр менамояд, то аз мамлакати кофирон ҳиҷрат намоянд ва сафар карданро ба мамлакати онҳо бе ҳоҷат ҳаром гардонидаст, аммо дар тақлиди онҳо даъват бар омехтаги ва ҳамзисти бо онҳост, ки ин мухолифи авомири Исломи аст.

Тақлиди кофирон дар замони мо боиси пайдоиши бадихо ва ғасод ва корҳои хатарноки зиёде гаштаанд. Аз ҷумла:

- Пайравии онҳо дар бузургдошти қабристонҳо ва сохтани масҷидҳо дар болои қабристонҳо, ки ин ҳама аз ҷумлаи василаҳои ширки акбар мебошад. Дар саҳеҳайн аз ҳадиси Оиша (р) омадааст, ки Паёмбар (с) дар он беморияш, ки баъди он вафот намуданд, фармуда буд: "Лаънати Худо бод бар яҳуд ва насронӣҳо, ки қабри паёмбарони худро масҷид мегирифтанд.

Оиша меғӯяд:

Агар Паёмбар (с) аз ин кор наметарсид, қабри худро ошкор мекард, вале тарсид, ки онро масҷид мекунанд".

Пӯшида нест, ки имрӯзҳо аз ҳамин намуд ширки бузург болои ин уммат чи чизҳо омадааст. Ин ба сабаби тақлиди яҳуд ва насронихо дар гиromидошти қабристонҳо ба дараҷае, ки баъзе мусалмонон Худоро фаромӯш карда, ба қабрпарастии машғул гаштаанд.

- Сохтани масҷидҳо дар осори Паёмбарон монанди маконе, ки дар он нишастааст, ё намоз хондааст ва ё касе дар хоб дидааст, ки паёмбаре дар ин макон намоз хондааст.

- Пайдо шудани ҷашну маросимҳои бидъати, ки аслан аз мусалмонон нестанд, ба монанди идҳои подшоҳону олимон, идҳои ватани ё милли, ёдбуди шаби меъроҷ, ҳичрат ва монанди инҳо, ки ин ҳама аз тақлиди кофирон омадааст ва онҳо ҳамеша бузургони худ ва ҳодисаҳои таърихи ҷашн мегирифтанд. Ин аз сабаби он буд, ки онҳо бекори ва фасоди худ ва дури аз динро бо ин роҳ мепӯшонанд. Мусалмонон бояд мӯхтоҷи ин намуд ҷашнҳо набошанд, зеро Худованд барояшон дине додааст, ки агар пайрави таълимоти он бошанд, дигар вақти холие надоранд, то беҳуда сарф намоянд.

Аз ҷумлаи тақлиди кофирон, ин ҳамдигарро бо забони онҳо хитоб кардан аст, бе ин ки мӯхтоҷи он бошем.

Ҳамчунин истеъмоли ҳуруфи онҳо дар навиштаҷоти болои дўкону мағозаҳо ва ширкату корхонаҳо.

Ҳамчунин омехта намудани ибораҳои онҳост дар китобу рўзномаю маҷаллаҳои мусалмонон.

Худованд мефармояд:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾﴾  
سُورَةُ الْحَاجَّةِ ١٨-١٩

"Пас мо туро бар кори шариате қарор додем, пас ту аз он пайрави намо ва аз ҳавасҳои касоне, ки намедонанд, пайрави макун. Онҳо ҳаргиз аз Худованд бениёзат намекунанд. Ва ҳамоно ки золимин дўстдори ҳамдигаранд ва Худованд дўстдори муттақиён аст"

Сураи Ҷосия 18-19

Эй мардум!

Шумо аз Худованди муттаол битарсед ва чанг ба ресмони Ё занед ва дини Ёро маҳкам доред, ҳам комёб мегардед ва ҳам хушбахт.

Худованд мефармояд:

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾﴾

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ١٠١

"Ва шумо чи гуна кофир мешавед, дар ҳоле, ки бар шумо оятҳои Худованд хонда мешавад ва Паёмбари Ё дар миёни шумост.

Ва ҳар ки чанг занад ба Худо, пас дар ҳақиқат ба сӯи роҳи рост ҳидоят ёфтааст"

Сураи Оли Имрон, 101

Дониста бошед, ки сабабхоро гирифтани ва истифода бурдани он чи дар дасти кофирон аст, аз ҷумлаи ихтироъҳои нав ва он чизеро, ки Худованд барои бандагонаш ром намудааст, корест аз нигоҳи шариат, ҷоиз. Ва ин ҳам аз ҷумлаи он қувватест, ки Худованд бандагонашро амр намудааст, то онро дарёфт наоянд.

Ҳама он чизе, ки дар ин олам аст, онро Худованд барои бандагони мӯъминаш офаридааст ва онро барояшон мусаххар намудааст.

Ин ҳама дар асл барои мӯъминон аст ва баъд барои кофирон.

Худованд мефармояд:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (۳۱)

سُورَةُ الْأَعْرَافِ ۳۲

"Бигӯ: Кист, ки ҳаром гардонидааст он зинатеро, ки Худованд барои бандагонаш баровардааст ва он рӯзиҳои хушро.

Бигӯ: Он барои касонест, ки имон овардаанд, дар ҳаёти дунё ва холис барои онҳост дар охират"

Сураи Аъроф, 32

Худованди муттаол дар ин оят савол мекунад, ки кист он касе, ки ҳаром мекунад ин ҳама таому шаробу либосҳоро аз пеши худ, бе ин ки шариати илоҳи онро ҳаром гардонда бошад? Худованд мефармояд:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِۦ﴾

سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٣٢

"Бигӯ: Кист, ки ҳаром гардонидааст он зинатеро, ки Худованд барои бандагонаш баровардааст?"

Сураи Аъроф, 32

Ин ҳама неъматҳо муясар карда шудааст, барои ононе, ки ба Худо имон овардаанд ва ўро мепарастанд, агарчи кофирон дар ин дунё бо онҳо шарик бошанд. Аммо дар охират ин ҳама неъматҳо холис барои мўъминон буда, ягон кофир онҳоро шарики намекунад ва ҷаннат барои кофирон ҳаром гардонида шудааст.

Чун мусалмонон танбали намуданд, кор сурати дигар гирифтааст ва кофирон ҳама чизро зери тасарруфи худ қарор додаанд ва онро барои мусалмонон

мефурушанд ва ба онҳо миннат мекунанд ва ба хотири он ҳама чиз мусалмононро мутиъи худ қарор медиҳанд.

Бояд мусалмонон ҷойгоҳи худро баргардонанд ва барои душманони худ омодаги бинанд. Онҳо бояд заводу фабрикаҳо бисозанд ва дар ин кор аз таҷрибаи дигарон истифода намоянд. Онҳо бояд хайроту баракатҳои заминро истифода намоянд ва ин корро набояд барои пайравии кофирон анҷом диҳанд, балки ин корро вазифаи динии худ ҳисоб намоянд.

Вале мутаассифона, мусалмонон имрӯз истехсол кунанда нестанд, балки истеъмол кунандаанд. Мусалмонон имрӯз бори гароне бар дӯши дигарон гаштаанд. Онҳо кофиронро на дар истехсолу тараққиёт пайрави менамоянд, балки дар пасти ва палиди. Инон фикрҳои паст ва одатҳои бадро аз онҳо мегиранд, ки заифи ва нотавонии онҳоро бештар менамояд.

Ислом моро манъ намекунад, то чизҳои ғоиданокро аз берун ворид намоем ва истехсолоти ғоиданокро бихарем, агарчи бештар ва хубтар мешуд онро худ истехсол мекардем.

Аммо Ислом иҷозат намедиҳад, то фикру одатҳои вайронро дохил намоем ва ба мо ҳаром гардонидааст, то бо кофирон дар одатҳо ва ибодатҳо пайрав бошем.

Ислом барои мо вочиби гардонидааст, то бо дини худ  
ва одатҳои нақӯи он ифтихор намоем ва аз мусалмон  
будани худ шарм накунем.

Зеро мо ҳомиёни даъват ва асли қувва мебошем ва мо  
соҳиби ақида ва масъулият ҳастем.